

CARNAVAL

Passada la primera dècada de la celebració del Carnaval ens trobem amb una realitat diferent en els nostres pobles. Diverses visions de la festa, diferents interessos, pressupostos, formes de gestió, per aconseguir un mateix fi: que tothom, participants i espectadors gaudeixin d'uns dies de gresca i disbauxa.

La imaginació i la creativitat ens oferiran de nou un espectacle que, amb l'experiència dels darrers anys, creixerà en qualitat i quantitat de manifestacions populars i artístiques.

S'engega un altre cop la màquina de la festa: organitzadors, economistes, patronistes, modistes, dibuixants, aprenents de constructor, ballarins, esteticians, perruquers, i tot un seguit de múltiples col·laboradors, que d'una manera totalment altruïsta, ens regalen les seves hores d'oci i, ben segur, moltes hores de son per tal que la festa sigui tot un èxit.

UNA MICA D'HISTÒRIA

A finals de la dècada dels 70 es recupera arreu de Catalunya la festa del Carnaval, que havia estat prohibida des de la postguerra, i que era la festa popular per excel·lència.

El Carnaval, setmana d'excessos, des del dijous gras fins al dimecres de cendra, no va morir del tot durant l'època de prohibició. El poble va continuar celebrant la festa, però era tan sols una pobra caricatura del que havia estat. Alguns dels espectacles més tradicionals, si bé no tots, no s'han tornat a recuperar.

No és aquest el cas del "Ball de les dones" que ja es feia a principis del segle passat a Platja d'Aro, i que tant abans com ara, constitueix un dels

elements representatius del Carnaval. Antigament el "Ball de les dones" es feia el dimarts. Les dones pagaven l'entrada i anaven a treure els homes a ballar, però les dones no anaven amb la cara tapada, com és el cas d'ara, i tots els homes sabien amb qui ballaven, encara que, sovint, es donava el cas de que algun noi s'havia passat la nit ballant amb un home disfressat.

En canvi sí que s'han perdut els tradicionals ballets, tret comú a les nostres poblacions, que eren curtes i veritables representacions a l'aire lliure, pels carrers i places de la vila. Les representacions eren ballades al so d'un rústic acompanyament musical i cantades amb lletres satíriques.

Entre els balls més famosos de Platja d'Aro, hi havia el de la "Manela i en Vadó", el "Ninot de bitllo" i el "Ninot bromista", aquest últim el més divertit i el que es recorda amb més claredat.

Els que més èxit tenien a Sant Feliu eren el d'"En Serrallonga", el de la "Gitana", el del "Marquès de Caravaca",

el de la "Cinta", el de "Los neguitos" i el dels "Pàcarus". El ball dels "Pàcarus" (los pájaros) era el més estrambòtic i popular de tots, el que més èxit tenia. No tenia lletra, era mímica i ritme purament, i constituïa una paròdia del món elegant sortida de les fàbriques de suro o de les tavernes de la platja. Durant els tres primers anys, després del recobriment de la festa, es va tornar a escenificar aquest ball, però no ha tingut continuïtat.

De les representacions dels ballets còmics de Santa Cristina d'Aro, se'n feia un concurs que en l'actualitat també s'ha perdut.

El "Carnaval de l'Amistat" de Santa Cristina: pernil i cava per a tothom.

Un acte de germanor uneix els carnavals de Platja d'Aro i Olot.
